ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Σεπτεμβρίου 1989

περί διαφοράς μεταξύ του Λουξεμβούργου και της Γαλλίας όσον αφορά τη δημιουργία ειδικής τακτικής γραμμής μεταφοράς επιβατών μεταξύ των δύο αυτών κρατών μελών

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(89/524/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 517/72 του Συμβουλίου της 28ης Φεβρουαρίου 1972 περί θεσπίσεως κοινών κανόνων για τις τακτικές και ειδικές τακτικές γραμμές με λεωφορεία και πούλμαν μεταξύ των κρατών μελών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1301/78 [2], ο οποίος καλείται στο εξής «κανονισμός», και ιδίως το άρθρο 14,

Εκτιμώντας:

ότι στις 9 Ιανουαρίου 1986, η εταιρεία Aurocars Emile Frisch SàRL υπέβαλε στην κυβέρνηση του Λουξεμβούργου αίτηση χορήγησης άδειας για τη δημιουργία ειδικής τακτικής γραμμής μεταφοράς εργατών από το Thil και ορισμένους άλλους τόπους της περιοχής αυτής της Γαλλίας προς το εργοστάσιο της Villeroy & Boch στο Λουξεμβούργο, εκτελώντας δύο δρομολόγια προς κάθε κατεύθυνση ημερησίως, με αναχώρηση από το Thil στις 4.20 και στις 12.20 και από το Λουξεμβούργο στις 14.00 και 22.00 αντίστοιχα με σκοπό να μεταφέρει εργάτες προς και από το εργοστάσιο αυτό την κατάλληλη ώρα για τις βάρδιες που εργάζονται από 6.00 έως 14.00 και 14.00 έως 22.00· ότι η εταιρεία Villeroy & Boch υποστηρίζει την αίτηση της εταιρείας Emile Frisch και πρόκειται να συνεισφέρει στα έξοδα μεταφοράς των εργατών αυτών·

ότι στις 5 Μαρτίου 1987, η εταιρεία Frisch υπέβαλε νέα αίτηση για τη δημιουργία ειδικής τακτικής γραμμής, η οποία διέφερε από την προηγούμενη κατά το ότι θα ανελάμβανε επίσης τα έξοδα μεταφοράς των εργατών από το εργοστάσιο της εταιρείας Arbed στην Dommeldange· ότι εξάλλου η εταιρεία Arbed δεν πρόκειται να συνεισφέρει στα έξοδα μεταφοράς των εργατών αυτών·

ότι, παρά τις μακρές συζητήσεις μεταξύ των αρχών του Λουξεμβούργου και της Γαλλίας, δεν κατέστη δυνατή η επίτευξη συμφωνίας ως προς τις εν λόγω αιτήσεις για χορήγηση αδείας·

ότι η κυβέρνηση του Λουξεμβούργου παρέπεμψε τις αιτήσεις στην Επιτροπή προς λήψη απόφασης στις 14 Μαρτίου 1988, σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού·

ότι η γαλλική κυβέρνηση και η εταιρεία Schiocchet αντιτίθενται στις αιτήσεις για χορήγηση άδειας με τη δικαιολογία ότι η νέα γραμμή προξενεί ζημία στην υπάρχουσα τακτική γραμμή μεταφοράς επιβατών στην περιοχή, και ιδίως στις τακτικές γραμμές που εκτελεί η εταιρεία Schiocchet, δεδομένου ότι ενδέχεται να απομακρύνει ορισμένο αριθμό επιβατών από τις γραμμές αυτές που χρησιμοποιούνται προς γενικό όφελος του κοινού· ότι, κατά συνέπεια, θεωρούν ότι η εταιρεία Schiocchet μπορεί να συμμετέχει στη γραμμή που προτείνει η εταιρεία Frisch, προκειμένου να αποκομίσει οφέλη προς αντιστάθμιση των απωλειών που ενδέχεται να υποστεί από την εισαγωγή της νέας γραμμής·

ότι η γαλλική κυβέρνηση είναι της γνώμης ότι, εν πάση περιπτώσει, εφόσον η προτεινόμενη ειδική τακτική γραμμή πρόκειται να μεταφέρει εργάτες και προς το εργοστάσιο της Arbed επίσης, δεν αποτελεί πλέον ειδική τακτική γραμμή, αλλά καθίσταται μάλλον τακτική γραμμή, δεδομένου ότι ο ορισμός της ειδικής τακτικής γραμμής στον κανονισμό αριθ. 117/66/ΕΟΚ [3] ορίζει την ειδική τακτική γραμμή ως γραμμή που εξυπηρετεί «έναν τόπο εργασίας» στον ενικό·

ότι η γαλλική κυβέρνηση πιστεύει ότι οι αιτήσεις για χορήγηση άδειας που υπέβαλε η εταιρεία Autocars Emile Frisch SàRL είναι απαράδεκτες, δεδομένου ότι η αίτηση του 1986 αναφέρεται στη δημιουργία ειδικής τακτικής γραμμής καθώς επίσης, εσφαλμένα, στην ανανέωση μιας τέτοιας γραμμής, και ότι οι γαλλικές αρχές δεν έχουν λάβει αντίγραφο του εντύπου αίτησης του 1987 από τις αρχές του Λουξεμβούργου·

ότι η γαλλική κυβέρνηση θεωρεί ότι το καθεστώς που καθιερώθηκε ύστερα από την απόφαση 82/595/ΕΟΚ της Επιτροπής [4] για τη δημιουργία από την εταιρεία Autocars Emile Frisch SàRL ορισμένων ειδικών τακτικών γραμμών για τη μεταφορά Γάλλων εργατών της παραμεθόριας περιοχής προς το εργοστάσιο της Villeroy & Boch στο Λουξεμβούργο, ενδέχεται να διαταραχθεί εφόσον πρόκειται να εγκριθεί η νέα γραμμή που προτείνει η εταιρεία Frisch·

ότι μπορεί να θεωρηθεί ότι η ειδική τακτική γραμμή που προτείνει η εταιρεία Autocars Emile Frisch SàRL για τη μεταφορά εργατών προς το εργοστάσιο της Villeroy & Boch ικανοποιεί τα κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 8 του κανονισμού· ότι η νέα γραμμή ανταποκρίνεται, τόσο ποσοτικά όσο και ποιοτικά, στην αποδεδειγμένη ανάγκη για νέα γραμμή στην περιοχή, δεδομένου ότι εξυπηρετεί, σε κατάλληλες ώρες, 50 περίπου εργάτες, οι οποίοι αυτή τη στιγμή δεν διαθέτουν δημόσιο μέσο μεταφοράς προς το εργοστάσιο της Villeroy & Boch για την άφιξη και την επιστροφή κατά τις βάρδιες στις 6.00 και 14.00· ότι η γραμμή πρόκειται να περνά από ορισμένες τοποθεσίες στις οποίες δεν λειτουργεί προς το παρόν δημόσιο μέσο μεταφοράς με αυτό το ωράριο·

---

(1) ΕΕ αριθ. L 67 της 20. 3. 1972, σ. 19.
(2) ΕΕ αριθ. L 158 της 16. 6. 1978, σ. 1.
(3) ΕΕ αριθ. 147 της 9. 8. 1966, σ. 2688/66.
(4) ΕΕ αριθ. L 244 της 19. 8. 1982, σ. 32.

ότι η εταιρεία Autocars Emile Frisch SàRL εξυπηρετεί ήδη την οδική μεταφορά επιβατών στην περιοχή αυτή·

ότι η ειδική τακτική γραμμή αποτελεί μάλλον την καταλληλότερη μορφή γραμμής για τους υπαλλήλους της Villeroy & Boch δεδομένου ότι μπορεί εύκολα να προασαρμοστεί για να ικανοποιεί τις ανάγκες τους·

ότι το ωράριο αυτής της ειδικής τακτικής γραμμής που προτείνει η εταιρεία Autocars Emile Frisch SàRL είναι καταλληλότερο και η εκτέλεση του δρομολογίου απαιτεί λιγότερο χρόνο από την τακτική γραμμή που έχει ήδη καθιερώσει η Schiocchet για τη βάρδια της 6.00 των εργατών της Villeroy & Boch· ότι η Schiocchet δεν προβλέπει καμιά γραμμή για τη μεταφορά των εργατών της βάρδιας της 14.00 στο εργοστάσιο της Villeroy & Boch·

ότι η αίτηση της εταιρείας Autocars Emile Frisch SàRL για τη μεταφορά εργατών και προς το εργοστάσιο της Arbed επίσης, στην Dommeldange, συνεπάγεται ενδεχομένως τη μετατροπή της ειδικής τακτικής γραμμής προς το εργοστάσιο της Villeroy & Boch, που ορίζεται στον κανονισμό αριθ. 117/66/ΕΟΚ ως γραμμή για τη μεταφορά εργατών στον τόπο εργασίας τους, σε γραμμή που προσομοιάζει μάλλον με τακτική γραμμή·

ότι οι μισοί από τους εργάτες της Arbed που ενδιαφέρονται για τη νέα γραμμή χρησιμοποιούν ήδη τις υπάρχουσες λεωφορειακές γραμμές οι οποίες, κατά συνέπεια, πρόκειται να υποστούν ζημία από αυτήν την απώλεια πελατείας·

ότι οι δύο αιτήσεις της εταιρείας Autocars Emile Frisch SàRL είναι δυνατόν να θεωρηθούν έγκυρες δεδομένου ότι, παρά το σφάλμα στην επικεφαλίδα της αίτησης της 4ης Ιανουαρίου 1986 έχουν καταστεί σαφείς από τη σχετική αλληλογραφία που ακολούθησε μεταξύ των αρχών του Λουξεμβούργου και της Γαλλίας·

ότι αυτή αναφερόταν στη δημιουργία ειδικής τακτικής γραμμής και όχι στην ανανέωση μιας υπάρχουσας· ότι, στην περίπτωση της δεύτερης αίτησης της 5ης Μαρτίου 1987, παρά το γεγονός ότι οι αρχές του Λουξεμβούργου ενημέρωσαν επαρκώς τις γαλλικές αρχές με την επιστολή της 28ης Ιουλίου 1987, σχετικά με το περιεχόμενο της αίτησης, έπρεπε να είχαν διαβιβάσει στις γαλλικές αρχές αντίγραφο· ότι οι γαλλικές αρχές στη συνέχεια έλαβαν αντίγραφο της αίτησης αυτής, μαζί με όλα τα σχετικά έγγραφα, ως συνημμένα της επιστολής των υπηρεσιών της Επιτροπής με ημερομηνία 21 Απριλίου 1988, ως προς τα οποία διατύπωσαν παρατηρήσεις·

ότι η απόφαση 82/595/ΕΟΚ αφορούσε διαφορετικά δρομολόγια και δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι καθιερώνει ένα σύστημα οδικής μεταφοράς επιβατών που ουδέποτε μπορεί να μεταβληθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι αρμόδιες αρχές του Λουξεμβούργου χορηγούν άδεια στην εταιρεία Autocars Emile Frisch SàRL να δημιουργήσει ειδική τακτική γραμμή μεταξύ Thil στη Γαλλία και Λουξεμβούργου για τους εργάτες της εταιρείας Villeroy & Boch, με αναχώρηση από το Thil στις 4.20 και στις 12.20 και από το εργοστάσιο της Villeroy & Boch στις 14.00 και στις 22.00 και η οποία εξυπηρετεί τις ακόλουθες τοποθεσίες:

Thil, Hussigny, Tiercelet, Aumetz, Beuviller, Audun-le-Roman, Serrouville, Errouville, Crusnes, Cantebonne, Villerupt, Audun-le-Tiche, Esch/Alzette, Schifflange-εργοστάσιο Villeroy & Boch.

Η γραμμή αυτή λειτουργεί αποκλειστικά για τους εργάτες της εταιρείας Villeroy & Boch, που έχει έδρα στο Λουξεμβούργο και την ακόλουθη διεύθυνση: 330, rue de Rollingergrund, L-1018 Λουξεμβούργο.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου και στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 7 Σεπτεμβρίου 1989.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής